

ลูกา 19:28-40

ข้อเท็จจริงหรือเรื่องแต่ง: พระเยซูผู้เจียบงัน

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ รัฐวอชิงตัน

13 เมษายน 2025

วันนี้เป็นข้อความสุดท้ายและข้อความสุดท้ายในชุดข้อความที่เราตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความคิดบางอย่างเกี่ยวกับพระเยซูที่อาจอยู่ในหัวของเรา โดยพิจารณาจากสิ่งที่พระเยซูตรัสและทำ เราต้องการให้แน่ใจว่าเรามีภาพที่ชัดเจนและถูกต้องว่าพระเยซูเป็นใคร เพื่อที่เราจะได้ติดตามพระเยซูที่แท้จริงโดยอิงจากข้อเท็จจริง ไม่ใช่จากเรื่องราวสมมติที่เข้าใจผิด

ในสัปดาห์หน้า ในวันฟื้นคืนพระชนม์ เราจะเริ่มชุดข้อความใหม่ 5

สัปดาห์ที่จะช่วยให้เราพบกำลังใจทางจิตวิญญาณในสถานที่ที่ไม่น่าจะเป็นไปได้

(ภาพชุดคำเทศนาใหม่) คำเทศนาแต่ละบทจะเน้นที่ข้อพระคัมภีร์เช่นเคย

แต่จากนั้นจะเชื่อมโยงข้อนั้นกับเพลงจากเพลงยอดนิยมในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาซึ่งมีข้อความที่สอดคล้องกับพระคัมภีร์

เราจะเริ่มต้นในวันอาทิตย์หน้าด้วยเพลงที่เป็นที่ชื่นชอบที่สุดเพลงหนึ่งจากวงร็อกจากซีแอตเทิล

Pearl Jam เป็นเพลงที่มีความเชื่อมโยงมากมาย - อาจไม่ได้ตั้งใจ -

แต่มีความเชื่อมโยงมากมายกับข้อความเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู

ความรักของพระองค์ และการตรึงกางเขนของพระองค์ และความศรัทธาในพระองค์

นอกจากจะสั่งสอนผู้ที่เชื่อแล้ว ซีรีส์นี้ยังออกแบบมาเพื่อเชื่อมโยงกับผู้ที่ไม่เชื่อด้วย ดังนั้น

เช่นเดียวกับที่ฉันทำในช่วงสองสามวันที่ผ่านมา

เชิญเพื่อนหรือเพื่อนบ้านของคุณที่ไม่รู้จักพระเยซูหรือไม่ได้สังกัดคริสตจักรมาร่วมกับคุณ

(ภาพเทศนาข้อเท็จจริง/นิยาย) วันนี้ เมื่อเราสรุปซีรีส์ข้อเท็จจริงหรือนิยาย เราจะมาดูคำถามที่ว่า

“พระเยซูทรงเจียบงันหรือไม่” หลายคน รวมทั้งคริสเตียน อาจพูดว่า

“ฉันไม่เคยได้ยินจากพระเจ้า พระองค์ไม่ตอบสนอง พระเยซูทรงเจียบงัน” เมื่อพูดถึง Pearl Jam มีเนื้อเพลงท่อนหนึ่งในเพลงของพวกเขา

และไม่ใช่เพลงที่เราจะพูดถึงในสัปดาห์หน้าที่จะพูดถึงหัวข้อนี้:

“ไม่ว่าเราจะใส่นาฬิกาอะไรลงไปในการอธิษฐานของเรา

ผู้ชายที่อยู่ชั้นบนกับเสียงรบกวนทั้งหมดนี้

ฉันหมดกับการกรีดร้องแล้ว

และเสียงสะท้อนที่ไม่มีใครได้ยิน มันดังไป มันดังไป มันดังไป

เหมือนกับเสียงสะท้อนที่ไม่มีใครได้ยิน มันดังไป มันดังไป”

ดังนั้นจึงมีความเชื่อบางอย่างที่แสดงออกว่ามี “ผู้ชายที่อยู่ชั้นบน”

จริงๆ... พระเจ้ามีอยู่จริง... แต่ยังมี การแสดงออกถึงความหงุดหงิดเกี่ยวกับคำอธิษฐานที่ดูเหมือน จะไม่มีใครได้ยิน

เหตุผลที่เชื่อว่าคำอธิษฐานไม่ได้รับการรับฟังก็คือดูเหมือนว่าจะไม่มีการตอบสนอง

ด้วยเหตุผลบางอย่าง ภรรยาของฉันบอกว่าฉันเป็นแบบเดียวกัน เธอจะพูดว่า

“คุณไม่ได้ฟังฉันเลยใช่ไหม” และฉันก็คิดว่า “นั่นเป็นวิธีแปลกๆ ในการเริ่มบทสนทนา”

ในทำนองเดียวกัน บางคนเชื่อว่าพระเยซูไม่พูดอะไร เพราะดูเหมือนจะไม่มีคำตอบ ดังนั้นนี่เป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นเรื่องแต่ง?

มีข้อความหลายข้อที่เราสามารถหันไปหาเพื่อหาคำตอบสำหรับคำถามนี้ โดยส่วนใหญ่อยู่ในข้อที่กล่าวถึงช่วงไม่กี่วันสุดท้ายของพระเยซู ตัวอย่างเช่น พระเยซูไม่พูดอะไรเลยในการพิจารณาคดีหลอกลวง พระองค์แทบจะไม่ได้โต้แย้งคดีของพระองค์เลย แต่ในวันนี้ เราจะมาดูลูกา 19:28-40 นี่คือพระวจนะของพระเจ้าสำหรับคุณและฉันในวันนี้ . . .

อธิษฐาน ดังนั้น วันนี้เรามาตอบคำถามนี้กันตั้งแต่ต้น

และขจัดความสับสนออกจากข้อตกลงเรื่องรถ:

นอกจากคำสั่งให้สาวกสองคนไปเอาลูกลามาให้เขาแล้ว

พระเยซูไม่พูดอะไรจนกว่าพวกฟาริสีจะพูดกับพระองค์ พระองค์ไม่พูดอะไรเลย

พระคัมภีร์ไม่ได้บันทึกสิ่งที่พระองค์ตรัสไว้ให้เราทราบ

ข้อความนี้เริ่มต้นด้วยลูกาที่แจ้งให้เราทราบว่าพระเยซูยังคงเดินทางต่อไปยังกรุงเยรูซาเล็ม หากคุณย้อนกลับไปที่ลูกา 9:51 เราจะอ่านว่า “เมื่อถึงเวลาที่พระองค์จะถูกรับขึ้นสวรรค์ พระเยซูทรงตั้งพระทัยที่จะเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม” พระองค์ไม่ได้ทรงเดินทางแบบสบาย ๆ เหมือนเด็กนักเรียนที่แบกเป้เที่ยวไปทั่วทวีปยุโรปหรือเอเชียด้วยงบประมาณจำกัด พระองค์ตั้งพระทัยที่จะเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม มีความรู้สึกถึงจุดมุ่งหมาย พระองค์มีพันธกิจ และเป็นพันธกิจที่จะไปบนไม้กางเขน โดยผ่านกรุงเยรูซาเล็มในช่วงเทศกาลปัสกา ปัสกาเป็นวันหยุดและเทศกาลยาวหนึ่งสัปดาห์เพื่อรำลึกถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงทำเพื่อบรรพบุรุษของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้หลบหนีจากการเป็นทาสและการเป็นทาสในอียิปต์ และพระเยซูทรงตั้งใจที่จะเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อไปร่วมเดดกับไม้กางเขนในช่วงเวลาของความตายของพระเยซูทำให้เราหลุดพ้นจากโซ่ตรวนแห่งบาป เช่นเดียวกับเทศกาลปัสกาที่เฉลิมฉลองอิสรภาพจากโซ่ตรวนแห่งอียิปต์

จากนั้นเราจะมาถึงคำสั่งที่น่าสนใจนี้

ซึ่งพระเยซูทรงส่งสาวกสองสามคนไปข้างหน้าพระองค์เพื่อแก้เชือกผูกลูกลาและนำมันมาให้พระองค์

คนสองคนจากคนจำนวนมากนี้ถูกส่งไปล่วงหน้าพร้อมกับคำสั่งให้แก้เชือกผูกลูกลาและนำมาให้พระเยซู ถ้ามีใครถามว่าทำไมถึงเอาลูกลาไป พระเยซูจะบอกให้พวกเขาตอบเพียงว่า

“พระเจ้าต้องการมัน” และแน่นอน ขณะที่พวกเขากำลังแก้เชือกผูกลูกลา เจ้าของก็ปรากฏตัวขึ้นและถามว่า “เฮ้ คุณกำลังทำอะไรกับลูกลาของเรา” และสาวกทั้งสองก็ตอบเหมือนกับที่พระเยซูบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าต้องการมัน” และเจ้าของก็ปล่อยให้พวกเขาเดินออกไปพร้อมกับลูกลาอย่างเหลือเชื่อ

คุณต้องคิดว่าพระเยซูจัดเตรียมเรื่องนี้ไว้ล่วงหน้า และวลี “พระเจ้าต้องการมัน”

นี่เป็นเหมือนรหัสผ่านที่จัดเตรียมไว้ล่วงหน้า

หรืออาจเป็นพระเจ้าของเหล่านี้เป็นสาวกของพระเยซู

หรือได้รับประโยชน์จากงานรับใช้ของพระองค์ในบางช่วง ดังนั้นพวกเขาจึงยินดีที่จะปล่อยลูกลาไป แม้ว่าจะไม่ได้วางแผนเรื่องนี้ไว้ก็ตาม เพราะพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า

ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยกะทันหันหรือจัดเตรียมไว้ล่วงหน้า พวกเขาก็ให้พระเยซูอย่างเต็มใจและใจกว้าง

ดังนั้น หลังจากรอดพ้นจากการถูกกล่าวหาว่า “ขโมยลูกม้า”
มาระโกทั้งสองก็พาสัตว์ตัวนั้นมาหาพระเยซู อ้อ มาระโกยังบอกอีกว่ามันเป็นลูกม้า
มัทธิวบอกว่ามันเป็นลูกม้าและลา... ซึ่งน่าสนใจที่จะนึกถึงพระเยซูที่ยืนด้วยเท้าข้างละข้างขีมนเหมือนส
ก็น้ำสีขา...และยอห์นก็บอกว่า “ลา” โดยส่วนตัวแล้ว ฉันไม่ได้ติดขัดกับความแตกต่างเหล่านี้
มัทธิวอ้างข้อพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมที่อ้างถึงสัตว์ทั้งสองตัว
ดังนั้นเขาจึงชี้ให้เห็นว่าพระเยซูทรงทำให้ข้อพระคัมภีร์นั้นสมบูรณ์
นั่นจึงเป็นแรงจูงใจบางส่วนของเขา ยอห์นอ้างข้อพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมข้อเดียวกัน
แต่พูดถึงลาเท่านั้น
เป็นครั้งแรกที่ผู้เขียนแต่ละคนมีข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดที่แตกต่างกันเล็กน้อย
หรือพยายามถ่ายทอดประเด็นทางเทววิทยาหรือคำทำนายบางอย่าง
ทุกคนบอกเราว่าพระเยซูทรงขี่ม้าในไมล์สุดท้ายเข้ากรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับฝูงชนที่โห่ร้องเชียร์พระ
องค์ตลอดทาง

และนี่คือช่วงเวลาที่ฝูงชนเริ่มสนใจพระองค์จริงๆ พระเยซูทรงได้รับการปฏิบัติเหมือนกษัตริย์
นี่คือบรรยากาศที่รื่นเริง เหมือนขบวนพาเหรดหรือปาร์ตี้
ผู้คนสรรเสริญพระเยซูด้วยการร้องเพลงและตะโกน พวกเขาปลื้มคลมลงบนพื้นต่อหน้าพระองค์
เหมือนกับบุพผรมแดงที่งานออัสการ์หรือแกรมมี่ พระเยซูได้รับการต้อนรับเหมือนกษัตริย์

นอกจากนี้ หากเราดูเหตุการณ์เดียวกันในมัทธิว มาระโก หรือยอห์น
เรายังจะเห็นว่าผู้คนตัดกิ่งไม้จากต้นไม้แล้วนำไปวางไว้พร้อมกับเสื่อคลุม ในหนังสือยอห์น
เขาบอกเราโดยเฉพาะว่านั่นคือกิ่งปาล์ม นั่นคือเหตุผลที่เราเรียกวันนี้ว่าวันอาทิตย์ปาล์ม
ต้นปาล์มเป็นสัญลักษณ์ของอายุยืน ความเจริญรุ่งเรือง และพร (ดูสดดี 92:12 เป็นต้น)
ดังนั้นพวกเขาจึงใช้กิ่งปาล์มเพื่ออวยพรพระเยซูขณะที่พระองค์ขี่ม้าในช่วงสุดท้ายเข้าเมือง
อย่างไรก็ตาม
พวกเขาไม่รู้เลยว่านี่เป็นจุดเริ่มต้นของสัปดาห์ที่ยากลำบากซึ่งจะสิ้นสุดลงด้วยการตรึงกางเขนของ
พระองค์

ดังนั้น พระเยซูจึงได้รับการต้อนรับอย่างราชา
และเป็นครั้งแรกในรอบเวลานานที่คำพูดของพระเยซูหรือแม้แต่การกระทำของพระองค์ไม่ได้เป็นจุด
สนใจของเรื่องราวชีวิตของพระเยซูในพระกิตติคุณ นี่เป็นช่วงที่ยาวที่สุดใน 10
บทสุดท้ายของลูกาที่ไม่มีคำพูดจากพระเยซูเลย ใช่แล้ว พระเยซูทรงขี่ลา
และผู้คนในตอนนั้นก็ให้ความสนใจกับพระเยซูอย่างแน่นอน แต่สำหรับเราซึ่งเป็นผู้อ่าน
ลูกาถึงความสนใจของเราไปที่ผู้คนและคำประกาศของพวกเขา:
“จงทรงพระเจริญแด่กษัตริย์ผู้เสด็จมาในพระนามของพระเจ้า!”
“จงมีสันติสุขในสวรรค์และรุ่งโรจน์ในที่สูงสุด!” (ลูกา 19:38)

มัทธิวให้สิ่งอื่นๆ แก่เราด้วย:
“โฮซันนาแด่พระบุตรดาวิด!”
“จงทรงพระเจริญแด่ผู้ที่เสด็จมาในพระนามของพระเจ้า!”
“โฮซันนาในสวรรค์ที่สูงที่สุด!” (มัทธิว 21:9)

พวกเขาจึงสวดบทนี้ ร้องเพลง ร้องสรรเสริญ
และสร้างกำแพงแห่งเสียงในขณะที่พระเยซูทรงขี่ม้าไปยังกรุงเยรูซาเล็ม แต่ในข้อ 39
พวกฟาริสีบางคนที่อยู่ที่นี่ได้ดึงดูดความสนใจของพระเยซูและขอร้องว่า

“จงตักเตือนสาวกของเจ้า!” เป็นคำที่รุนแรงซึ่งใช้ตลอดทั้งพระกิตติคุณ พวกฟาริสีไม่ชอบที่พระเยซูได้รับการสรรเสริญ...บูชา ถือเป็นการนอกรีตสำหรับพวกเขา เพราะพระเจ้าเท่านั้นที่คู่ควรแก่การสรรเสริญ แต่พระเยซูทรงยอมรับและสนับสนุนให้ทำเช่นนั้น นี่เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของธรรมชาติที่แท้จริงของพระเยซู ดังนั้น พระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาว่า “ไม่ได้หรอก โสเซ! นอกจากนี้ เจ้าไม่ยากให้พวกเขาหยุด เพราะถ้าพวกเขาหยุด แม้แต่ก้อนหินรอบๆ ตัวเรานี้ก็จะร้องตะโกน”

ในช่วงเทศกาลมหาพรตนี้

ฉันได้ทำทนายการอ่านพระคัมภีร์ช่วงเทศกาลมหาพรตเหมือนกับพวกคุณหลายๆ คน โดยอ่านพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มในช่วงเทศกาลมหาพรต วันละ 2-3 บท และเมื่อ 10 หรือ 12 วันก่อน เราได้อ่านลูกา 3 และเนื่องจากฉันอ่านไม่นานก่อนวันอาทิตย์ปาล์ม ฉันจึงมีช่วงเวลา “อ้อ” ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่พระเยซูตรัสที่นี่เกี่ยวกับก้อนหินที่ส่งเสียงร้อง

ในลูกา 3 เราเห็นผู้คนแห่มาหาขอให้ผู้ให้บัพติศมาและข้อความของเขา

“เพื่อกลับใจและรับบัพติศมา”

แต่บางคนก็ยึดมั่นกับบรรพบุรุษของตนเพื่อความชอบธรรมของตนมากกว่าที่จะกลับใจ

กล่าวอีกนัยหนึ่ง: ความคิดที่ผิดพลาดของพวกเขาคือ การอยู่ในสายเลือดที่ถูกต้อง

ความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้าก็จะดี ดังนั้น ยอห์นจึงบอกกับพวกเขาว่า

“อย่าเริ่มพูดกับตัวเองว่า ‘เรามีอับราฮัมเป็นบิดาของเรา’

เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่าจากก้อนหินเหล่านี้ พระเจ้าสามารถให้กำเนิดบุตรแก่อับราฮัมได้”

(ลูกา 3:8 เน้นเพิ่ม)

กล่าวอีกนัยหนึ่ง การยึดมั่นในศรัทธาของผู้อื่นเป็นของตนเองไม่ได้นับเป็นเรื่องไร้สาระ

(เป็นคำศัพท์ทางเทววิทยาเชิงเทคนิคที่คุณเรียนรู้ในเซมินารี...ฮ่าๆ) ไม่มีอะไรเลย ชิป ซีโร ซิลซ์

พระเจ้าไม่ประทับใจเลย และเมื่อฉันอ่านข้อความจากยอห์นเกี่ยวกับก้อนหิน

ฉันนึกถึงคำตอของพระเยซูต่อพวกฟาริสีในข้อพระคัมภีร์วันนี้ “ถ้าคนเหล่านี้หยุดโห่ร้อง สรรเสริญ

บูชา แม้แต่ก้อนหินก็จะร้องไห้ออกมา” พระเจ้าจะทรงทำให้ผู้ที่บูชาพระเยซูลุกขึ้นมา

ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม แม้ว่าพระองค์จะต้องทำงานผ่านก้อนหินที่อยู่บนพื้นก็ตาม

ดังนั้น จนกระทั่งถึงความคิดเห็นนี้ พระเยซูไม่ได้พูดอะไรมากนัก

แต่สิ่งที่พระองค์ตรัสกับพวกฟาริสีที่นี่สามารถสื่อความหมายได้มากมาย

สรรพสิ่งทั้งหมดสอดคล้องกับพระเยซูในขณะนี้ สรรพสิ่งทั้งหมด พระองค์ทรงสรรเสริญพระองค์

สรรพสิ่งทั้งปวงล้วนเกี่ยวกับพระเยซู และพระเยซูทรงรับการสรรเสริญนั้น

พระองค์ยินดีรับการสรรเสริญนั้น พระองค์จะไม่ทรงหยุดการสรรเสริญนั้น

เหล่าสาวกของพระองค์กำลังสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียง ด้วยกิ่งไม้ ด้วยเสื้อผ้าของพวกเขา

อาจจะด้วยร่างกายของพวกเขาในรูปแบบอื่นๆ เช่น การก้มหัว การยกมือ หรือการปรบมือ...

และพระเยซูทรงกระตุ้นให้เหล่าสาวกของพระองค์ทำเช่นนี้ ไม่ใช่เรื่องหยิ่งยโส –

พระองค์ทรงชี้มาเพื่อส่งเสียงร้องออกมาดังๆ

นี่ไม่ใช่กษัตริย์นักรบบนหลังม้าที่กำลังกระโดดโลดเต้น... แต่นี่คือผู้ที่มาด้วยสันติ

ผู้มาอย่างถ่อมตัวและด้วยความนอบน้อม

แต่พระเยซูทรงยอมรับการสรรเสริญและการเคารพบูชาของพวกเขา

แม้ว่าพระเยซูอาจดูเหมือนไม่พูดอะไร แต่พระองค์ก็ทรงเปิดพื้นที่ให้เหล่าสาวกของพระองค์พูดขึ้น ลงมือทำ นมัสการพระองค์ และสรรเสริญพระองค์ เราเห็นสิ่งนี้ในส่วนอื่นๆ

ของพระกิตติคุณที่พระเยซูทรงส่งสาวกออกไปเพื่อประกาศพระนามของพระองค์
เพื่ออธิษฐานเผื่อผู้คน เพื่อแบ่งปันข่าวดีของพระเยซู
พระเยซูไม่ได้เป็นผู้พูดหรือเป็นผู้รับใช้เสมอไป
พระองค์จัดเตรียมและฝึกฝนสาวกของพระองค์ให้ทำเช่นนั้น
และพระองค์ยินดีรับคำสรรเสริญที่เราถวายแด่พระองค์

และเมื่อเป็นเรื่องของผู้คนในโลกที่อยู่รอบตัวเรา ไม่ว่าจะเป็นในโบสถ์ข้าง ๆ เรา ในที่ทำงานของเรา
ในห้องเรียนของเรา ในละแวกบ้านของเรา และในบ้านของเรา เมื่อมีผู้คนที่พูดว่า "พระเยซูเจียบ
พระเจ้าเจียบ ฉันอธิษฐานแต่ไม่ได้รับคำตอบ" ...

และบางทีอาจเป็นคนที่สงสัยว่าทำไมพระเจ้าไม่ตอบคำอธิษฐานของคุณตามที่คุณต้องการ
พระองค์ไม่ได้ตอบสนองต่อคำขอของฟาริสีอย่างตึงเครียด ใช่ไหม? มีคำตอบ...
แต่ไม่ใช่คำตอบที่พวกเขาต้องการ บางครั้งนั่นคือวิธีที่พระเจ้าทำงาน

และบ่อยครั้งเมื่อพระเจ้าดูเหมือนจะเจียบ พระองค์ก็เว้นที่ให้ผู้ติดตามของพระองค์ก้าวเข้ามา
เราสรรเสริญพระเยซู เราเคารพบูชาพระองค์ เราปรนนิบัติในพระนามของพระองค์
เราอยู่เคียงข้างผู้อื่นในเวลาที่เราต้องการ และทั้งหมดนี้อยู่ในพระนามของพระองค์
เพราะพระองค์คือพระเจ้าเหนือพระเจ้าและกษัตริย์เหนือกษัตริย์
ขณะที่เราก็มัวหลงต่อพระพักตร์พระองค์
คุณและฉันสามารถเป็นผู้ชี้ให้ผู้คนเห็นพระเยซูและช่วยให้พวกเขาเห็นพระองค์ได้
เช่นเดียวกับที่พวกฟาริสีถูกดึงดูดให้มาหาพระเยซูเพื่อพูดคุยกับพระองค์เพราะมีคนจำนวนมากสรร
เสริญพระองค์

ดังนั้น การที่พระเยซูเจียบไม่ได้เกิดจากการขาดความเอาใจใส่หรือความหวังใ
แต่เป็นการเปิดโอกาสให้สาวกของพระองค์ดำเนินชีวิตด้วยศรัทธา สรรเสริญพระองค์
ชี้ให้ผู้คนเห็นพระองค์ รับใช้พระองค์ในนามของพระองค์ เชิญชวนผู้อื่น -
เช่นเดียวกับที่พวกฟาริสีอยู่ที่นั่น - ให้มาอยู่กับเราในการเดินทางแห่งศรัทธาครั้งนี้
ร่วมกับเราในการสรรเสริญ พระเยซูไม่จำเป็นต้องพูด
เพราะผู้ติดตามของพระองค์พูดมากเกินไป - ด้วยการพูด การร้องเพลง การสวด
และการแสดงออกทางกายภาพเพื่อสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงและใบปาล์ม

ในขณะที่เรากำลังเข้าใกล้วันสิ้นพระชนม์ในสัปดาห์นี้ และในวันนั้น และทุกๆ วันหลังจากนั้น
ขอให้เราสรรเสริญพระเจ้า ขอให้เรารับใช้พระองค์ในนามของพระองค์
เรามาอธิษฐานเผื่อคนอื่นกันเถอะ อวยพรพวกเขา ให้กำลังใจพวกเขา
เป็นคำตอบต่อคำอธิษฐานของพวกเขา...มาสรรเสริญกันอย่างดังกังวาน ไม่ใช่แค่ด้วยคำพูดเท่านั้น
แต่ด้วยการกระทำด้วย เพื่อให้คนสังเกตเห็น ในที่ที่ดูเหมือนพระเยซูจะเจียบอยู่
เรามาเติมเต็มช่องว่างนั้นด้วยการสรรเสริญ...ด้วยชีวิตที่นำผู้คนมาหาพระเยซู
ดังที่อัครสาวกเปาโลเขียนไว้ว่า "พี่น้องทั้งหลาย
ข้าพเจ้าขอวิงวอนพวกท่านโดยคำนึงถึงความเมตตาของพระเจ้า
ให้พวกท่านถวายร่างกายของท่านเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต บริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า
นี่คือการนมัสการที่แท้จริงและเหมาะสมของท่าน" (โรม 12:1) การนมัสการไม่ใช่แค่คำพูด
การนมัสการคือการดำเนินชีวิตตามความเชื่อของเราทุกวัน ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหน และในโอกาสใด
ที่พระเจ้าประทานให้เรา ไม่ใช่แค่ชั่วโมงเดียวในวันอาทิตย์ เราถวายร่างกายของเรา -
หัวใจและศีรษะ มือและเท้า - ทุกวัน ดังนั้นมาสรรเสริญพระองค์
เพราะพระเยซูคือกษัตริย์องค์เดียวที่คู่ควรแก่การนมัสการของเรา มาอธิษฐานกันเถอะ...อาเมน